

மாண்றுக்யோபநிஷத்

ॐ

மாண்டுக்யோபனிஷத்_३

சாரம்

அதர்வண வேதத்தில் அமைந்துள்ள இவ்வுபநிஷத் ஓங்காரத்தின் துணைகொண்டும் ஜீவன் அனுபவிக்கின்ற மூன்று அவஸ்தைகளின் துணைகொண்டும் ஆத்ம தத்துவத்தை விளக்குகிறது.

இம் என்கின்ற எழுத்தே இவை அனைத்தும் என்று கூறப்பட்டு ஓங்காரத்தைப் பற்றிய விசாரம் செய்யப்பட இருக்கின்றது என்று உறுதிமொழி அளிக்கப்படுகிறது (1). இவை அனைத்தும் ப்ரஹ்மன் என்று கூறப்பட்டு, இந்த ஆத்மாவே ப்ரஹ்மன் என்கின்ற மஹா வாக்யத்துடன் ஆத்மவிசாரம் ஆரம்பமாகிறது (2). ஆத்மா நான்கு பாதங்களாக அதாவது பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, முறையாக விளக்கப்படுகிறது. ஆத்மா, ஸ்தால சரீரத்துடன் அபிமானம் வைக்கும்பொழுது விச்வன் என்ற பெயரைப் பெற்று வெளிலக்த்தை அனுபவித்து விழிப்பு நிலையை அடைகிறது. இது ஆத்மாவின் முதல் பாதம் (3). அதே ஆத்மாவானது ஸுக்ஷ்மசரீரத்தை மட்டும் அபிமானிக்கும் பொழுது ஸுக்ஷ்ம மான பொருள்களை அனுபவித்துக் கணவு நிலையை அடைகிறது. அப்பொழுது ஆத்மாவுக்கு தைஜன் என்ற பெயர் அமைகிறது. இது ஆத்மாவின் இரண்டாவது பாதம் (4). அதே ஆத்மாவானது காரணசரீரத்தை மட்டும் அபிமானிக்கும் பொழுது எந்தப் பொருள்களையும் அனுபவிக்காமல் அறியாமையையும் சுகத்தையும் மட்டும் அனுபவிக்கிறது. அப்பொழுது ஆத்மாவுக்கு ப்ராஞ்சன் என்ற பெயர் அமைகிறது. இது ஆத்மாவின் மூன்றாவது பாதம் (5). இவ்விதம் ஆத்ம தத்துவத்தில் மூன்று உடல்களும் அதன் விளைவாக வரும் மூன்று அவஸ்தைகளும் ஏற்றி வைக்கப்பட்ட பின், இவ்வளைத்து உலகமும் அதே ஆத்மாவில் ஏற்றி வைக்கப்படும்பொழுது ஈச்வரன் என்ற தத்துவம்

வெளிப்படுகிறது. அந்த ஈச்வரன், அனைத்தையும் அறிபவராகவும் அனைத்துக்கும் உபாதான காரணமாகவும் நிமித்த காரணமாகவும் விளங்குகிறார் (6).

ஆத்மாவின் மூன்று பாதங்கள் கூறப்பட்ட பின் நான்காவது பாதம் என்ன என்ற எதிர்பார்ப்பு வரும்பொழுது அப்பாதம் ஏழாவது மந்திரத்தில் விளக்கப்படுகிறது. நான்காவது என்பது ஸம்ஸ்கருதத்தில் தூரீயம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஆத்மாவின் நான்காவது பாதம் ஓர் அவஸ்தை அல்ல. எந்த ஓர் அனாத்மாவுடனும் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. அறிவு ஸ்வரூபமான எந்த ஓர் ஆத்மா மூன்று அவஸ்தைகளிலும் மாறாது ஒன்றாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறதோ அந்த ஆத்மா, தூரீயம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அந்த ஆத்மா விச்வன் அல்ல. ஆனால் அந்த ஆத்மாவைச் சார்ந்து விச்வன் இருக்கிறான். தூய ஆத்மாவுக்கு விச்வன், தைஜஸன், ப்ராஞ்சன் என்ற தன்மைகள் பொய்யான சரீர நிமித்தமாக வந்துள்ளன. ஆகவே, ஆத்மாவின் தூரீய ஸ்வரூபம் ஸத்யமாகவும், முதல் மூன்று அம்சங்கள் மித்யாவாகவும் இருக்கின்றன. அந்த தூரீய ஆத்ம ஸ்வரூபம் விரிவாக விளக்கப்படுகின்றது (7).

இம் என்ற எழுத்து நான்கு அம்சங்களாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அதில் சப்த ரூபமாக மூன்று அம்சங்களும், சப்தமற்றதாக ஓர் அம்சமும் உள்ளன. சப்த ரூபமான மூன்று அம்சங்கள் முறையே அகாரம், உகாரம், மகாரம் அதாவது அ, உ, ம என்ற எழுத்துக்கள். இதில் இந்த மூன்று எழுத்துக்களும் முதல் மூன்று அவஸ்தைகளுடன் சேர்க்கப்படுகின்றன (8). ஆத்மாவின் முதல் பாதம் ஓங்காரத்தின் அகாரமாகவும் இரண்டாவது பாதம் உகாரமாகவும் மூன்றாவது பாதம் மகாரமாகவும் இணைக்கப்படுகின்றன (9 - 11). ஓங்காரத்தின் சப்தமற்ற பாதம் தூரீயத்துடன் இணைக்கப்படுகிறது. தூரீயத்தின் இலக்கணம் மீண்டும் கூறப்படுகிறது (12).

शान्तिपाठः

ಕಾನ್ತಿಪಾಠ:

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम् देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
 स्थिरैरङ्गैस्तुष्टवाँसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः । स्वस्ति
 न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति
 नस्ताक्षर्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ।
 ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

புத்ரம் கர்ணேயி: சுருணுயாம தேவா: | புத்ரம்
பசுயோமாக்ஷபிரயஜத்ரா: | ஸ்தி₂ரைரங்கைஸ்துஞ்சு
வாம்ஸஸ்தனாயி: | வயசேம தேவஹிதம் யதா₃யு: |
ஸ்வஸ்தி ந இந்த்ரோ வருத்தசுரவா: | ஸ்வஸ்தி ந:
ழுஷா விச்வவேதா: | ஸ்வஸ்தி நஸ்தாரக்ஷயோ
அரிஷ்டனேமி: | ஸ்வஸ்தி நோ புருஹஸ்பதிர் ததாது |
ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி: ||

देवा: तेऽवाः तेवर्कणे कर्णभिः कार्णेणापि॒ः चेष्टीकणाल॑ भद्रं पृथुराम॑
नल्लतेत् शृणुयाम॑ स्त्रूण्याम॑ केटपोमाक॑. यजत्रा॑ यज्ञत्वराः॑
वणकक्तिर्तुरीय॑ तेवर्कणे अक्षभिः॑ अक्षभिः॑ कणकणाल॑ भद्रं
पृथुराम॑ नल्लतेत् पश्येम॑ पक्ष्येम॑ पारप्पोमाक॑. स्थिरैः॑ अङ्गैः॑ संतीर्णैः॑
अङ्गकैः॑ उरुत्तियाण॑ उरुप्पुक्कणुटाण॑ तनूष्मिः॑ तनूष्मिः॑ वेत्तंकणाल॑
(उंगकणाल॑ नांगकणाल॑) तुष्टवांसः॑ तुष्टुक्वाम्ल॑ पुक्तम्नंतुकेकाण्डु॑
यद् आयुः॑ यत् आयुः॑ एववलाव॑ आयु॑ देवहितं॑ तेऽवलीतुम॑
छिन्नवलाल॑ (एंगकणुक्कु) केकाण्डुकप्पत्तु॑ तेऽवलीतुम॑ (अतेऽवलीतुम॑)
व्यशेम॑ व्यशेम॑ अनुपवीप्पोमाक॑. वृद्धश्रवा॑ वृद्धुत्तृष्ठर्वा॑ छांकीय॑
पुकम्म॑ यटेन्त॑ इन्द्रः॑ इन्द्रृष्टुराः॑ इन्द्रृष्टुराः॑ नः॑ नः॑ एंगकणुक्कु स्वस्ति॑
संवलंती॑ नन्म॑ म॑ म॑ (अरुणाट्टुम॑). विश्ववेदा॑ विश्ववेदा॑ विश्ववेदा॑
अनेन्ततेत्युम॑ अनीकिण॑ र॑ पूषा॑ पूषा॑ ल॑ ल॑ उर्यतेवर॑ नः॑ नः॑
एंगकणुक्कु स्वस्ति॑ संवलंती॑ नन्म॑ म॑ म॑ (अरुणाट्टुम॑).

அரிஷ்டநேமி: அரிஷ்டனோமி: தடையின்றிச்செல்லும் தாக்ய: தூர்க்ஷிய: கருடதேவர் ந: ந: எங்களுக்கு ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி நன்மையை (அருளாட்டும்). வூஹஸ்தி: ப்ரகுஹஸ்பதி: (பேரறிவுடைய) ப்ரகுஹஸ்பதி ந: ந: எங்களுக்கு ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி நன்மையை ஦஧ாது ததாது அருளாட்டும். ஓ ஶாந்தி: ஓம் சாந்தி: ஓம் சாந்தி ஶாந்தி: சாந்தி: சாந்தி ஶாந்தி: சாந்தி.

தேவர்களே, செவிகளால் நல்லதைக் கேட்போமாக. வணக்கத்திற்குரிய தேவர்களே, கண்களால் நல்லதைப் பார்ப்போமாக. உறுதியான உறுப்புக்களுடன் வேதங்களால் உங்களை நாங்கள் புகழ்ந்துகொண்டு எவ்வளவு ஆயுள் இறைவனால் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதோ அதை அனுபவிப்போமாக. ஓங்கிய புகழையடைந்த இந்தரன் எங்களுக்கு நன்மையை அருள்டும். அனைத்தையும் அறிகின்ற ஸ்ரீரயதேவர் எங்களுக்கு நன்மையை அருள்டும். தடையின்றிச் செல்லும் கருடதேவர் எங்களுக்கு நன்மையை அருள்டும். பேரறிவுடைய ப்ருஹஸ்பதி எங்களுக்கு நன்மையை அருள்டும். ஓம் சாந்தி சாந்தி.

१. ओमित्येतदक्षरमिदंसर्वं तस्योपव्याख्यानं भूतं भवद्विष्यदिति सर्वमोङ्कार एव । यद्यान्यत् त्रिकालातीतं तदप्योङ्कार एव ॥

1. ஓயித்யேததுக்காரமிதழ்ஸர்வம் தஸ்யோபவ்யாக்யானம் பூதும்
புவத்புவிஷ்யதிதி ஸர்வமோங்கார ஏவ | யச்சாந்யத்
துரிகாலாத்தம் ததுப்யோங்கார ஏவ ||

ஓ ஓம் ஓம் இதி இதி என்கின்ற ஏத்த அக்ஷரம் இந்த எழுத்து இட்டு சர்வ இதூம் ஸர்வம் இவை அனைத்துமாக உள்ளது. தச்ய தல்ய அதனுடைய (ஒங்காரத்தின்) உபவ்யாக்ஷம் உபவ்யாக்ஷானம் முழுமையான தெளிவான விளக்கம் (இப்பொழுது ஆரம்பிக்கப் படுகிறது). ஭ूத் தூதம் கடந்தது ஭வத் புவத் இருப்பது

஭விஷ்யத் புவிங்கியத் வரப்போவது இதி ஸ்வீ ஸர்வம் ஆகிய அனைத்தும் ஓங்காரः எவ ஓங்காரம் தான். யத் ச அந்யத் யத் ச அன்யத் எந்த ஒன்று திரிகாலாதீத் திரிகாலாதீதம் மூன்று காலத்தையும் கடந்துள்ளதோ தத் அபி தத் அபி அதுவும் ஓங்காரः எவ ஓங்காரமே.

ஓம் என்கின்ற இந்த எழுத்து இவை அனைத்துமாக உள்ளது. ஓங்காரத்தின் முழுமையான, தெளிவான விளக்கம் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. கடந்தது, இருப்பது, வரப்போவது ஆகிய அனைத்தும் ஓங்காரம்தான். எந்த ஒன்று மூன்று காலத்தையும் கடந்துள்ளதோ, அதுவும் ஓங்காரமே.

மூன்று காலத்தைக் கடந்துள்ளது என்பது இங்கு மாயா தத்துவத்தைக் குறிக்கிறது. தோன்றிய உலகமும் அதற்குக் காரணமான மாயையும் ஓங்காரத்தின் அகார-உகார-மகார ஸ்வரூபம். ஓங்காரத்தின் மற்றொரு அம்கமான அசப்தஸ்வரூபம் தூரீய ஆத்மாவாகும். இந்த ஓங்கார விசாரம் எட்டாவது மந்த்ரத்திலிருந்து பன்னிரண்டாவது மந்த்ரம் வரை செய்யப்படும்.

2. ஸ்வீ ஹேतா ஬்ரஹ்ம அயமாத்மா ஬்ரஹ்ம ஸா஽யமாத்மா சதுப்பாத் ॥

2. ஸர்வம் ஹேதாத் ப்ரஹ்ம அயமாத்மா ப்ரஹ்ம
ஸா஽யமாத்மா சதுஷ்பாத் ॥

எத்த ஏத்த இவை ஸ்வீ ஸர்வம் அனைத்தும் ஬்ரஹ்ம ஹீ ப்ரஹ்ம ஹி ப்ரஹ்மனே. அய் அயம் இந்த ஆத்மா ஆத்மா ஆத்மா ஬்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். ஸ: ஸ: அந்த (ப்ரஹ்மனான) அய் அயம் இந்த ஆத்மா ஆத்மா ஆத்மா சதுப்பாத் நான்கு பாதங்களை உடையது.

இவை அனைத்தும் ப்ரஹ்மனே. இந்த ஆத்மா ப்ரஹ்மன். அந்த ப்ரஹ்மனான இந்த ஆத்மா நான்கு பாதங்களை உடையது.

இங்கு ஆரம்பம் ஆகின்ற ஆத்மவிசாரம் ஏழாவது மந்த்ரத்தில் முடிவுறும். ஆத்மவிசாரம் என்பது நான் என்ற சொல்லின் உண்மையான பொருளைக் கண்டறிய மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சி.

३. जागरितस्थानो बहिष्वरः सप्ताङ्गं एकोनविंशतिमुखः स्थूलभुग्
वैश्वानरः प्रथमः पादः ॥
३. ज्ञाकृरीतिसंता॒ नेना॑ पृथ्वी॒ इंष्टप्राणुः॑ संपृथा॒ अंकृ॑ एको॒ नि॒
विमृक्ति॒ मुकृ॑ : संतु॒ ल॒ ल॒ पृ॒ कृ॑ वैव॒ च॒ वा॒ न॒ रः॑ प्र॒ र॒ त॒ मः॑ पा॒ त॒ ॥

जागरितस्थानः: ज्ञाकृरीतिसंता॒ नेना॑ विश्विप्पु॑ निलय॒ उट॒ य॑ बहिष्वरः॑
पृथ्वी॒ इंष्टप्राणुः॑ वैव॒ च॒ विमृक्ति॒ मुकृ॑ : संपृथा॒ अंकृ॑ एको॒ नि॒
एमु॑ अंकृ॑
पत्तेता॒ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑
वैव॒ च॒ वा॒ न॒ रः॑
प्रथमः॑ प्र॒ र॒ त॒ मः॑ मृत॒ लः॑ पा॒ दः॑ पा॒ त॒ ॥ पा॒ त॒ ॥

विश्विप्पु॑ निलय॒ उट॒ य॑, वैव॒ च॒ विमृक्ति॒ मुकृ॑ : संपृथा॒ अंकृ॑ अंकृ॑
एमु॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑
पत्तेता॒ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑
वैव॒ च॒ वा॒ न॒ रः॑
प्रथमः॑ प्र॒ र॒ त॒ मः॑ मृत॒ लः॑ पा॒ दः॑ पा॒ त॒ ॥ पा॒ त॒ ॥

४. स्वप्रस्थानोऽन्तःप्रजः सप्ताङ्गं एकोनविंशतिमुखः प्रविविक्तभुक्
तैजसो द्वितीयः पादः ॥

४. संवप्न॒ संता॒ नेना॒ अन्तःप्रजुः॑ संपृथा॒ अंकृ॑ एको॒ नि॒
मुकृ॑ : प्र॒ व॒ वि॒ वि॒ कृ॒ त्तु॒ कृ॑ तैज॒ ज्ञ॒ ल॒ ल॒ त॒ वि॒ ती॒ यः॑ पा॒ त॒ ॥

स्वप्रस्थानः: संवप्न॒ संता॒ नेना॑ कृ॒ व॒ निलय॒ उट॒ य॑ अन्तःप्रजः॑
अन्तःप्रजुः॑ उ॒ ल॒ विमृक्ति॒ मुकृ॑ : संपृथा॒ अंकृ॑ एको॒ नि॒
अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑
पत्तेता॒ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑ अंकृ॑
वैव॒ च॒ वा॒ न॒ रः॑
द्वितीयः॑ त॒ वि॒ ती॒ यः॑ इ॒ र॒ ण॒ टा॒ वतु॑ पा॒ दः॑ पा॒ त॒ ॥ पा॒ त॒ ॥

கனவு நிலையை உடைய, உள்விஷயங்களை அறிகின்ற, ஏழு அங்கங்களை உடைய, பத்தொன்பது வாய்க்களை உடைய, ஸதிக்ஞம் விஷயங்களை அனுபவிக்கின்ற தைஜஸன் இரண்டாவது பாதம்.

५. யत्र ஸுபோ ந கञ்சன காம காமயதே ந கञ்சன ஸ்வப்ரஸ்தும் । ஸுஷுப்ஸ்஥ான எகி஭ூதः ப்ரஜாந஘ன ஏவாநந்஦மயோ ஹ்யாநந்஦஭ுக் செதோமுகः ப்ராஜஸ்துதியः பாதः ॥

5. யத்ர ஸாப்தோ ந கஞ்சன காமம் காமயதே ந கஞ்சன ஸ்வப்ளம் பச்யதி தத்ஸாஷூப்தம் । ஸாஷூப்தஸ்தான ஏகிஷூதः ப்ராஞ்சானக்ன ஏவாநந்தமயோ ஹ்யாநந்தபுக் சேதோமுகः ப்ராஞ்சஸ்தருதீயः பாதः ॥

யது யத்ர எந்த நிலையில் இருக்கும்போது ஸுமः ஸாப்தः (ஒருவன் தன்னை) அறியாதவளாக இருக்கிறானோ கञ்சன கஞ்சன எந்த காமம் காமம் பொருளையும் ந காமயதே ந காமயதே ஆசைப்படுவ தில்லையோ கञ்சன எந்த ஸ்வப்ரஸ்தும் கனவையும் ந பஶ்யதி ந பச்யதி பார்ப்பதில்லையோ தத் தத் அது ஸுஷுப் ஸாஷூப்தம் உறக்கநிலை. ஸுஷுப்ஸ்஥ானः ஸாஷூப்தஸ்தானः உறக்கநிலையை உடைய எகி஭ூதः ஏகிஷூதः ஒன்றாக இருக்கின்ற ப்ரஜாந஘னः ஏவ ப்ராஞ்சானக்னः ஏவ விதவிதமான அறிவின்றி வெறும் அறிவின் குவியலாக மட்டும் உள்ள ஆனந்஦மயः ஆனந்தமயः ஆனந்தமயமான ஆனந்஦஭ுக் ஹி ஆனந்தபுக் ஹி ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கின்ற செதோமுகः சேதோமுகः விழிப்புக்கும் களவுக்கும் வழியாக இருக்கின்ற ப்ராஜः ப்ராஞ்சः ப்ராஞ்சஸ்துதியः த்ருதீயः மூன்றாவது பாதः பாதः பாதம்.

எந்த நிலையில் இருக்கும்போது ஒருவன் தன்னை அறியாதவளாக இருக்கிறானோ, எந்தப் பொருளையும் ஆசைப்படுவதில்லையோ, எந்தக் கனவையும் பார்ப்பதில்லையோ அது உறக்கநிலை. உறக்கநிலையை உடைய. ஒன்றாக இருக்கின்ற, விதவிதமான அறிவின்றி வெறும் அறிவின்

குவியலாக மட்டும் உள்ள, ஆனந்தமயமான, ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கின்ற, விழிப்புக்கும் கனவுக்கும் வழியாக இருக்கின்ற ப்ராஞ்சு மூன்றாவது பாதம்.

६. एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एषोऽन्तर्याम्येष योनिः सर्वस्य
प्रभवाप्ययौ हि भूतानाम् ॥

6. एशः शर्ववेष्ठवरः एशः शर्ववल्लुः एशोऽन्तर्याम्योद्येषः
योनिः शर्ववल्लय प्रपूवा प्ययेण श्री पूतानाम् ॥

एषः एशः श्रीवर्ग सर्वेश्वरः शर्ववेष्ठवरः अणेनत்தையும் ஆள்பவர்.
एषः एशः श्रीवर्ग सर्वज्ञः शर्ववल्लुः अणेनत்தையும் அறிபவர். एषः
एशः श्रीवर्ग अन्तर्यामी अन्तर्यामी (அனைத்திலும்) ஊடுருவி
இருப்பவர். एषः एशः श्रीवर्ग सर्वस्य शर्ववल्लय अणेनत்திற்கும் योनिः
योनिः உபாதான காரணம். भूतानां हि पूतानाम् श्री எல்லா
உயிரினங்களுடைய प्रभव-अप्ययौ प्रपूव-अप्ययेण तோற்றத்துக்கும்
लयத்துக்கும் (இருப்பிடமாக ஶ்ரீவரே இருக்கிறார்).

श्रीवर्ग अणेनत்தைयुम் ஆள்பவर். श्रीवर्ग अणेनत்தைयुम்
அறிபவர். श्रीवर्ग अणेनत்திலும் ஊடுருவி இருப்பவர். श्रीवर्ग
அणेनत்திற்கும் உபாதான காரணம். எல்லா உயிரினங்களுடைய
தோற்றத்துக்கும் லயத்துக்கும் இருப்பிடமாக
श्रीवरே इरुक्किऱार.

७. नान्तःप्रज्ञं न बहिष्प्रज्ञं नोभयतःप्रज्ञं न प्रज्ञं
नाप्रज्ञम् । अदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचिन्त्यमव्यपदेश्य
मेकात्मप्रत्ययसारं प्रपञ्चोपशमं शान्तं शिवमद्वैतं चतुर्थं मन्यन्ते
स आत्मा स विज्ञेयः ॥

7. नान्तःप्रज्ञम् न द्वृशीष्टप्रज्ञम् नोभयतःप्रज्ञम् न प्रज्ञं
नाप्रज्ञम् । अदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचिन्त्यमव्यपदेश्य
मेकात्मप्रत्ययसारं प्रपञ्चोपशमं शान्तं शिवमद्वैतं चतुर्थं मन्यन्ते
स आत्मा स विज्ञेयः ॥

ஸாரம் ப்ரபஞ்சோபஶம் சாந்தம் சிவமதுவைதும் சதுர்தும் மன்யந்தே ஸ ஆத்மா ஸ விஞேய: ||

ந விஷயங்ந ந புஹிஷப்ராஞ்ம (தூரீயன்) வெளி விஷயங்களை அறிவென் அல்ல. ந அந்த:ப்ரஜந ந அந்த:ப்ரஞ்ம உள் விஷயங்களை அறிவென் அல்ல. ந உभயத:ப்ரஜந ந உபடியத:ப்ரஞ்ம இடைப்பட்ட நிலையில் இருப்பென் அல்ல. ந பிஜநாப்ரஞ்ம ந ப்ரஞ்சோனக்னம் மொத்தமாக உள்ள சாமான்ய அறிவும் அல்ல. ந ப்ரஜந ந ப்ரஞ்ம அனைத்தையும் சேர்ந்து அறிவென் அல்ல. ந அப்ரஜந ந அப்ரஞ்ம ஜடமும் அல்ல. அடிட் அத்ருஷ்டம் (ஞானேந்தரியங்களினால்) அறியப்படாதது. அவ்வார்ய அவ்யவஹார்யம் செயல்களுக்குள் வராதது. அப்ரார்ய அக்ராஹ்யம் (கர்மேந்தரியங்களால்) க்ரஹிக்கப்படாதது. அலக்ஷண் அலக்ஷணம் யூகத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. அசிந்த்யம் சிந்தனைக்கு எட்டாதது. அவ்யபதேஷ் அவ்யபதேஷ்யம் வாக்கால் விளக்க முடியாதது. ஏக் - ஆத்ம-ப்ரतிய-சார் ஏக-ஆத்ம-ப்ரதியய-ஸாரம் நான் என்ற எண்ணத் தொடர்ச்சியினால் அறியப்படக் கூடியது. பிபஞ்சோபஶம் ப்ரபஞ்சோபஶம் உலகமற்றது. ஶாந்த் சாந்தம் அமைதி ஸ்வரூபமானது. ஶிவ் சிவம் மங்களரூபமானது. அதே அதுவைதும் இரண்டற்றது. சுதீர்ச்சதுர்தும் நான்காவது (பாதத்தைப்போல்) மன்யந்தே கருதப்படுகிறது. ஸ: ஸ: அதுவே ஆத்மா ஆத்மா ஆத்மா. ஸ: ஸ: அதுவே விஜய: விஞேய: அறியத்தக்கது.

தூரீயன் வெளி விஷயங்களை அறிவென் அல்ல. உள் விஷயங்களை அறிவென் அல்ல. இடைப்பட்ட நிலையில் இருப்பென் அல்ல. மொத்தமாக உள்ள சாமான்ய அறிவும் அல்ல. அனைத்தையும் சேர்ந்து அறிவென் அல்ல. ஜடமும் அல்ல. ஞானேந்தரியங்களினால் அறியப்படாதது. செயல் களுக்குள் வராதது. கர்மேந்தரியங்களினால் க்ரஹிக்கப்படாதது. யூகத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. சிந்தனைக்கு எட்டாதது. வாக்கால் விளக்க முடியாதது. நான் என்ற எண்ணத் தொடர்ச்சியினால் அறியப்படக்கூடியது. உலகமற்றது. அமைதி ஸ்வரூபமானது. மங்களரூபமானது. இரண்டற்றது. நான்காவது பாதத்தைப் போல் கருதப்படுகிறது. அதுவே ஆத்மா. அதுவே அறியத்தக்கது.

6. ஸோऽயமாत்மாத்யக்ஷரமோङ்காரोऽதிமாत்ரं பாடா மாत்ரா மாத்ரா பாடா
அகார உகாரே மகார இதி ॥
8. ஸோऽயமாத்மாத்யக்ஷரமோவ்காரோவ்தி மாத்ரம் பாதா_१
மாத்ரா மாத்ராச்ச பாதா_२ அகார உகாரோ மகார இதி ॥

ஸ: அய் ஸ: அயம் அந்த ஆத்மா ஆத்மா ஆத்மாவே அத்யக்ஷர் அத்யக்ஷரம் ஓர் எழுத்தாகவும் அதிமாத்ரம் தனித்தனி எழுத்தாகவும் இருக்கின்ற ஓங்கார: ஓங்காரம் ஆகும். பாடா: பாதா_१: பாதங்களே மாத்ரா: மாத்ரா: எழுத்துக்கள். மாத்ரா: ச எழுத்துக்களே பாடா: பாதா_२: பாதங்கள். அகார: அகார: அகாரம் உகார: உகாரம் மகார: மகாரம் இதி இதி என்பன (ஓங்காரத்தின் எழுத்துக்கள்).

அந்த ஆத்மாவே, ஓர் எழுத்தாகவும் தனித்தனி எழுத்தாகவும் இருக்கின்ற ஓங்காரம் ஆகும். பாதங்களே எழுத்துக்கள். எழுத்துக்களே பாதங்கள். அகாரம், உகாரம், மகாரம் என்பன ஓங்காரத்தின் எழுத்துக்கள்.

9. ஜாரிதஸ்஥ானே வைஶ்வானரோऽகார: பிரथமா மாத்ரா மாத்ராப் தேராதி மத்தவாத்வாப்னோதி ஹ வை ஸர்வான்காமானா திச்ச ப_४வதி ய ஏவம் வேத_३ ॥

ஆஸ: ஆப்தே: வ்யாபித்தல் (என்ற ஒற்றுமை)யாலும் ஆதிமத்தவாத் வா முதலாக இருத்தல் (என்ற ஒற்றுமை)யாலும் ஜாரிதஸ்஥ான: ஜாக்ரி தஸ்தான: விழிப்பு நிலையை உடைய வைஶ்வானர: வைச்வாநர: வைச்வாநரன் அகார: அகார: அகாரமான பிரத_२மா முதல் மாத்ரா எழுத்து. ய: ய: யார் ஏவ் ஏவம் இவ்விதம் வேத_३ வேத_५ த்யானிக்கிறானோ ஸர்வந் காமாந் ஹ வை

ஸர்வான் காமான் ஹ வை (அவன்) அனைத்துப் பொருள்களையும் ஆப்ரோதி ஆப்னோதி அடைகிறான். ஆடிஃ ச ஆதி� ச முதன்மையான வணாகவும் ஭வதி புவதி ஆகிறான்.

வ்யாபித்தல் என்ற ஒற்றுமையாலும் முதலாக இருத்தல் என்ற ஒற்றுமையாலும், விழிப்பு நிலையை உடைய வைச்வாநரன் அகாரமான முதல் எழுத்து. யார் இவ்விதம் தயானிக்கிறானோ, அவன் அனைத்துப் பொருள்களையும் அடைகிறான். முதன்மையானவணாகவும் ஆகிறான்.

१०. स्वप्रस्थानस्तैजस उकारो द्वितीया मात्रोत्कर्षादुभयत्वाद्वोत्कर्षति
ह वै ज्ञानसन्ततिं समानश्च भवति नास्याब्रह्मवित्कुले भवति य
एवं वेद ॥

10. ஸ்வப்னஸ்தா_२னஸ்தைஜஸ உகாரோ த_१விதீயா மாத்ரோத்
கர்ஷாது_२பு_१யத்வாத_२வோதகர்ஷாதி ஹ வை ஞானஸந்ததிம்
ஸமானச_१ச புவதி நாஸ்யாப்ரஹ்மவித்குலே புவதி ய
ஏவம் வேத_२ ॥

உத்கர்ஷாத் மேலாக இருத்தல் (என்ற ஒற்றுமை)யாலும் உभயத்வாத் வா உபுயத்வாத் வா இடையில் இருத்தல் (என்ற ஒற்றுமை)யாலும் ஸ்வப்னஸ்தா_२ன: கனவு நிலையை உடைய தைஜஸ: தைஜஸ: தைஜஸன் உகார: உகார: உகாரமான ஦्वितीया த_१விதீயா இரண்டாவது மாத்ரா எழுத்து. ய: ய: யார் ஏவ் ஏவம் இவ்விதம் வேद வேத_२ தயானிக்கிறானோ (அவன்) ஜானஸந்ததிம் ஹ வै ஞானஸந்ததிம் ஹ வை ஞானத்தின் பாரம்பர்யத்தை உத்கர்ஷதி உத்கர்ஷாதி வளர்க்கிறான். ஸமான: ச ஸமான: ச (அனைவரிடமும்) ஸமாகவும் ஭வதி புவதி இருக்கிறான். அஸ் அஸ்ய அவனுடைய குலே குலத்தில் அब्रह्मवित् அப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மனை அறியாதவர் ந ஭வति ந புவதி இருக்கமாட்டார்.

மேலாக இருத்தல் என்ற ஒற்றுமையாலும் இடையில் இருத்தல் என்ற ஒற்றுமையாலும், கனவு நிலையை உடைய தொஜஸன் உகாரமான இரண்டாவது எழுத்து. யார் இவ்விதம் தயானிக்கிறானோ, அவன் ஞானத்தின் பாரம்பர்யத்தை வளர்க்கிறான். அனைவரிடமும் ஸமமாகவும் இருக்கிறான். அவனுடைய குலத்தில் ப்ரஹ்மனை அறியாதவர் இருக்க மாட்டார்.

**११. सुषुप्तस्थानः प्राजो मकारस्तृतीया मात्रा मितेरपीतेर्वा मिनोति ह
वा इदं सर्वमपीतिश्च भवति य एवं वेद ॥**

11. **सुषुप्तस्थानः प्राजो मकारस्तृतीया मात्रा मितेरपीतेर्वा मिनोति ह
राम्पीतेऽनोति वा इत्तम्सर्वमपीतिश्च पूवति य एवम् वेतु ॥**

मिते: மிதே: அளத்தல் (என்ற ஒற்றுமை)யாலும் அபீதே: வா அபீதே: வா ஒடுக்கத்தின் இருப்பிடமாக இருத்தல் (என்ற ஒற்றுமை)யாலும் **सुषुप्तस्थानः**: **सुषुप्तस्थानः**: உறக்கநிலையை உடைய பிரானு: ப்ரானுன் மகார: மகாரமான தூதியா த்ருதியா மூன்றாவது மாत்ரா எழுத்து. ய: ய: யார் ஏவ் ஏவம் இவ்விதம் வேத வேத, தயானிக்கிறானோ (அவன்) இடம் ஸர்வம் ஹ வை இவை அனைத்தையும் மிநोதி மினோதி சரியாகப் புரிந்து கொள்வான். **அபீதி:** ச அபீதி: ச ஒடுக்கத்தின் இருப்பிடமாகவும் ஭வதி புவதி ஆகிறான்.

அளத்தல் என்ற ஒற்றுமையாலும் ஒடுக்கத்தின் இருப்பிடமாக இருத்தல் என்ற ஒற்றுமையாலும், உறக்கநிலையை உடைய ப்ரானுன் மகாரமான மூன்றாவது எழுத்து. யார் இவ்விதம் தயானிக்கிறானோ, அவன் இவை அனைத்தையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்வான். ஒடுக்கத்தின் இருப்பிடமாகவும் ஆகிறான்.

१२. अमात्रश्शतुर्थोऽव्यवहार्यः प्रपञ्चोपशमः शिवोऽद्वैत एवमोङ्कार
आत्मैव संविशत्यात्मनात्मानं य एवं वेद ॥
12. अमात्रस्तुर्थोऽव्यवहार्यः प्रपञ्चोपशमः शिवो
द्वैतं वेत एव मोङ्कार आत्मेव लम्बिष्ट्यात्मणात्
माणम् य एवम् वेत् ॥

चतुर्थः स्तुर्थः तुर्येण अमात्रः अमात्रः सप्तमर्हवन्. अव्यवहार्यः
अव्यवहार्यः चेयलक्ञुक्कु अप्पार्पट्टवन्. प्रपञ्चोपशमः
प्रपञ्चोपशमः उलकमर्हवन्. शिवः शिवः मंकलामाणवन्. अद्वैतः
अत्वेतः इरண्टर्हवन्. एवं एवम् इवंवितम् ओङ्कारः ओङ्कारः
ओङ्कारम् आत्मा एव आत्मा एव आत्माताऩ्. यः यः यार् एवं एवम्
इवंवितम् वेद वेत् अरिकीराणो (अवन्) आत्मना आत्मणा
तन्ऩाल आत्मानं आत्माणम् तन्ऩेन संविशति लम्बिष्टि
अटेकीराण.

तुर्येण सप्तमर्हवन्. चेयलक्ञुक्कु अप्पार्पट्टवन्.
उलकमर्हवन्. मंकलामाणवन्. इरண्टर्हवन्. इवंवितम्
ओङ्कारम् आत्माताऩ्. यार् इवंवितम् अरिकीराणो, अवन्
तन्ऩाल तन्ऩेन अटेकीराण.

॥ माण्डूक्योपनिषत् समाप्ता ॥
माण्डूक्योपनिषत् मुடिवर्त्ततु.
